

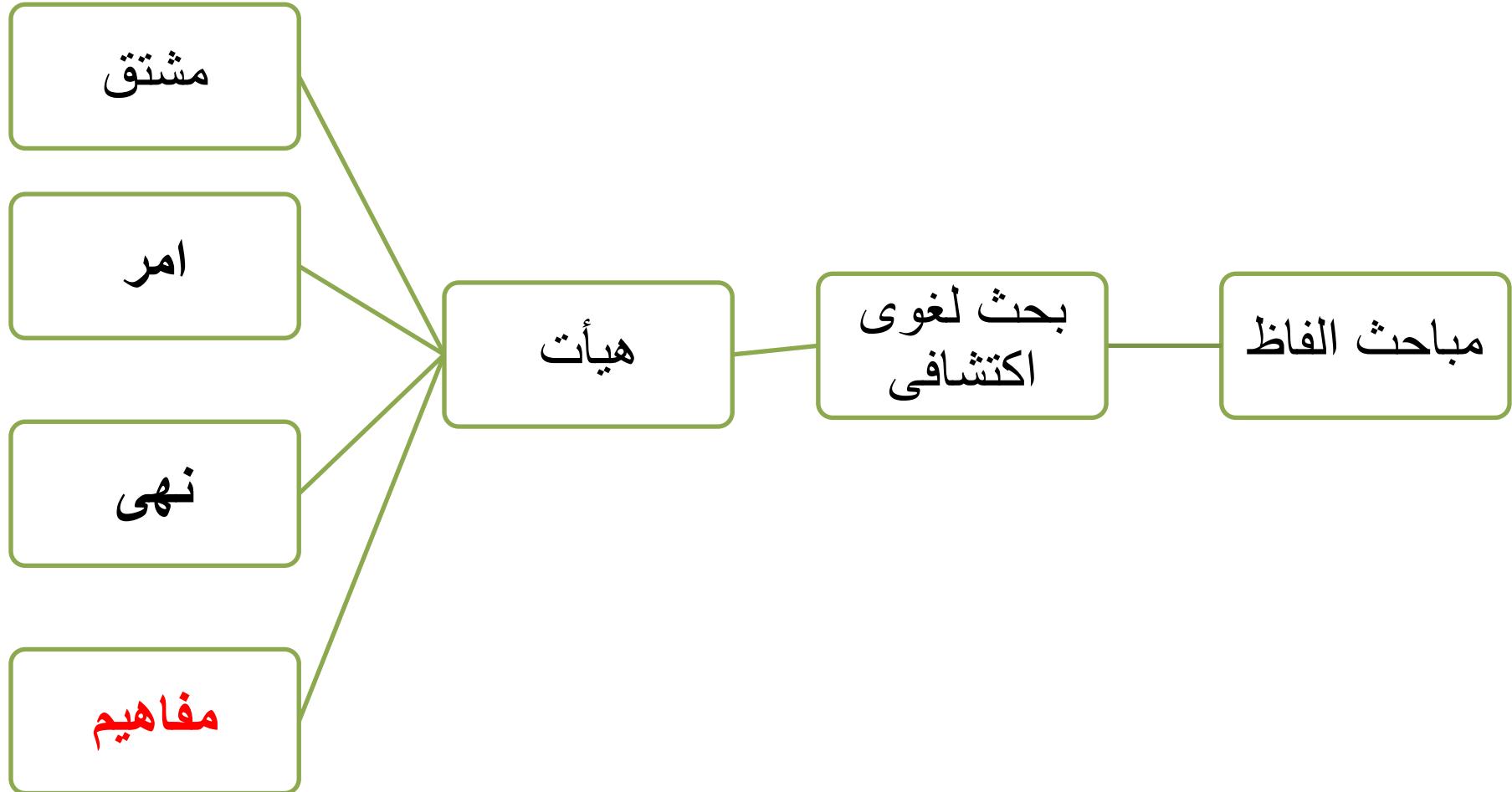
علم الصواليفق

٧٧

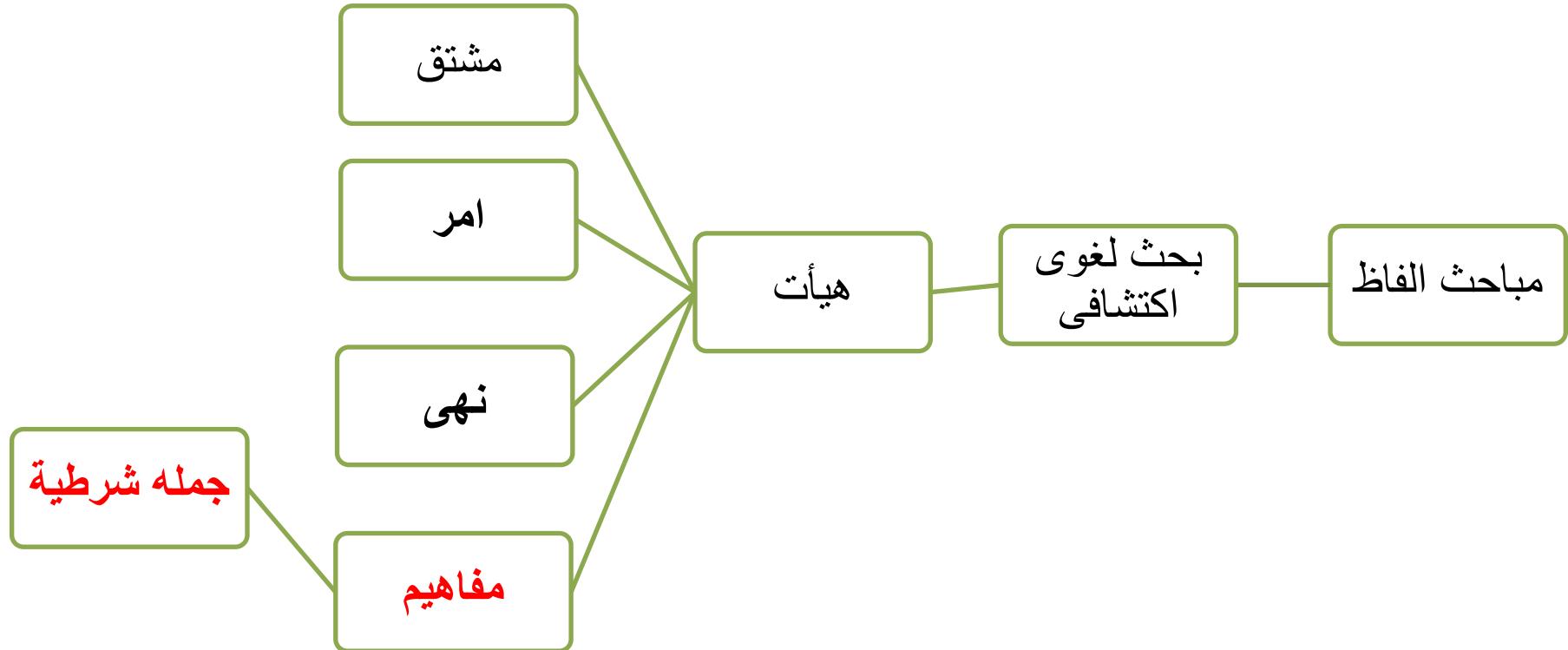
مفاهيم ٩٥-١٢-١٧

دكتور الاستاذ:
مهابي المادوي الطرابني

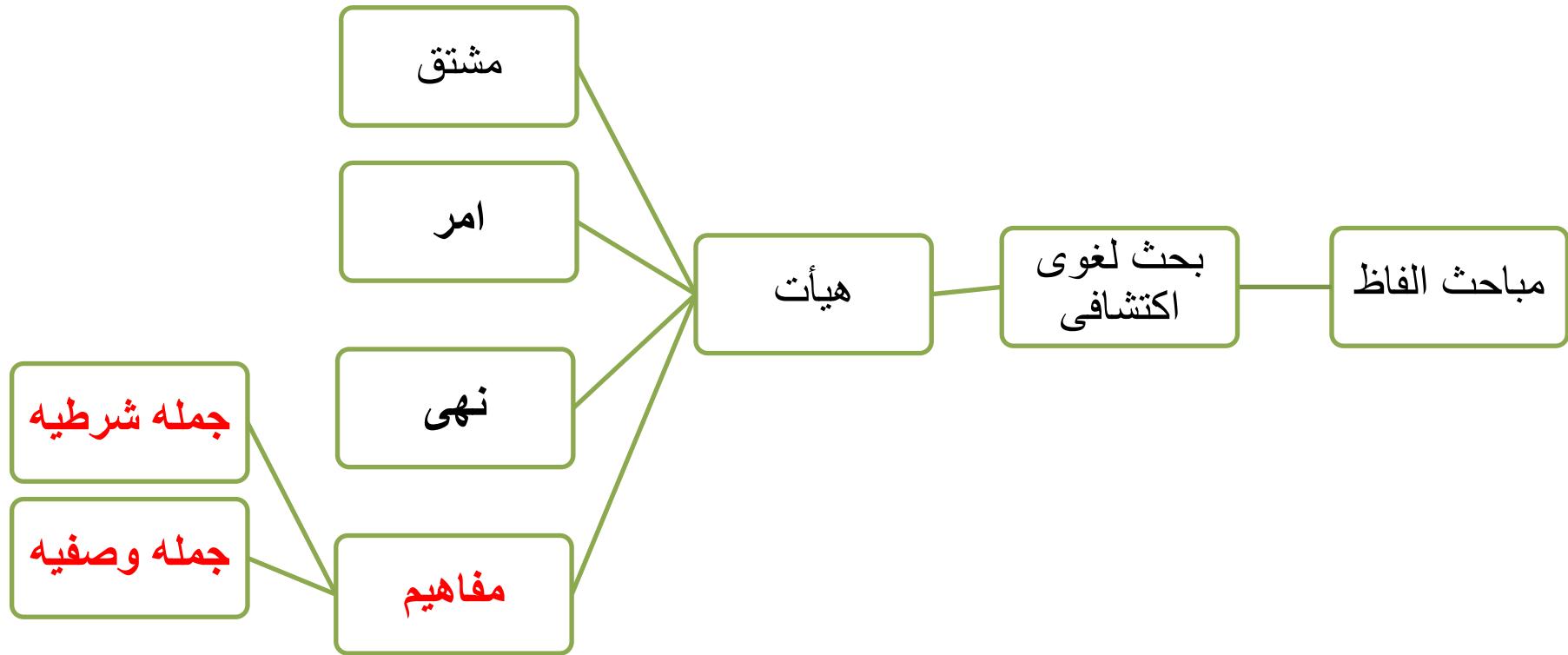
٢- تفاوت کار اصولی و لغوی در بحث الفاظ

٢- تفاوت کار اصولی و لغوی در بحث الفاظ

٢- تفاوت کار اصولی و لغوی در بحث الفاظ

جملہ شرطیہ

جملہ وصفیہ

دروس الاستاذ:

مهمازی المادوی الطهرانی

۲. مفهوم و صفات

- ۲. مفهوم و صفات
- وقتی می‌گوییم وصف مفهوم دارد یا نه، این عبارت ممکن است ما را به اشتباه بیاندازد و گمان کنیم سؤال این است که مثلاً «العالم» در «زید العالم» مفهوم دارد یا نه؟ در حالی که مقصود این نیست که خود وصف مفهوم دارد یا نه مقصود جملة وصفیه است.
- هیأت ترکیبیة تامة وصفی که «زید» و «عالی» در آن قرار دارند، محل بحث است؛ چون مفهوم، مدلول التزامی بالمعنى الأخص یک هیأت ترکیبیة تامه است.

۲. مفهوم و صفات

- همچنین مفهوم مورد بحث در اصول مفهوم مخالفت است. در اینجا هم همان مورد نظر است نه مفهوم موافق.
- در حقیقت سؤال این است که «أكرم الرجل العالم» که بر وجوب اکرام مردی که عالم باشد، دلالت می‌کند، آیا همچنین بر عدم وجوب اکرام مردی که عالم نیست، دلالت می‌کند؟

۲. مفهوم و صفات

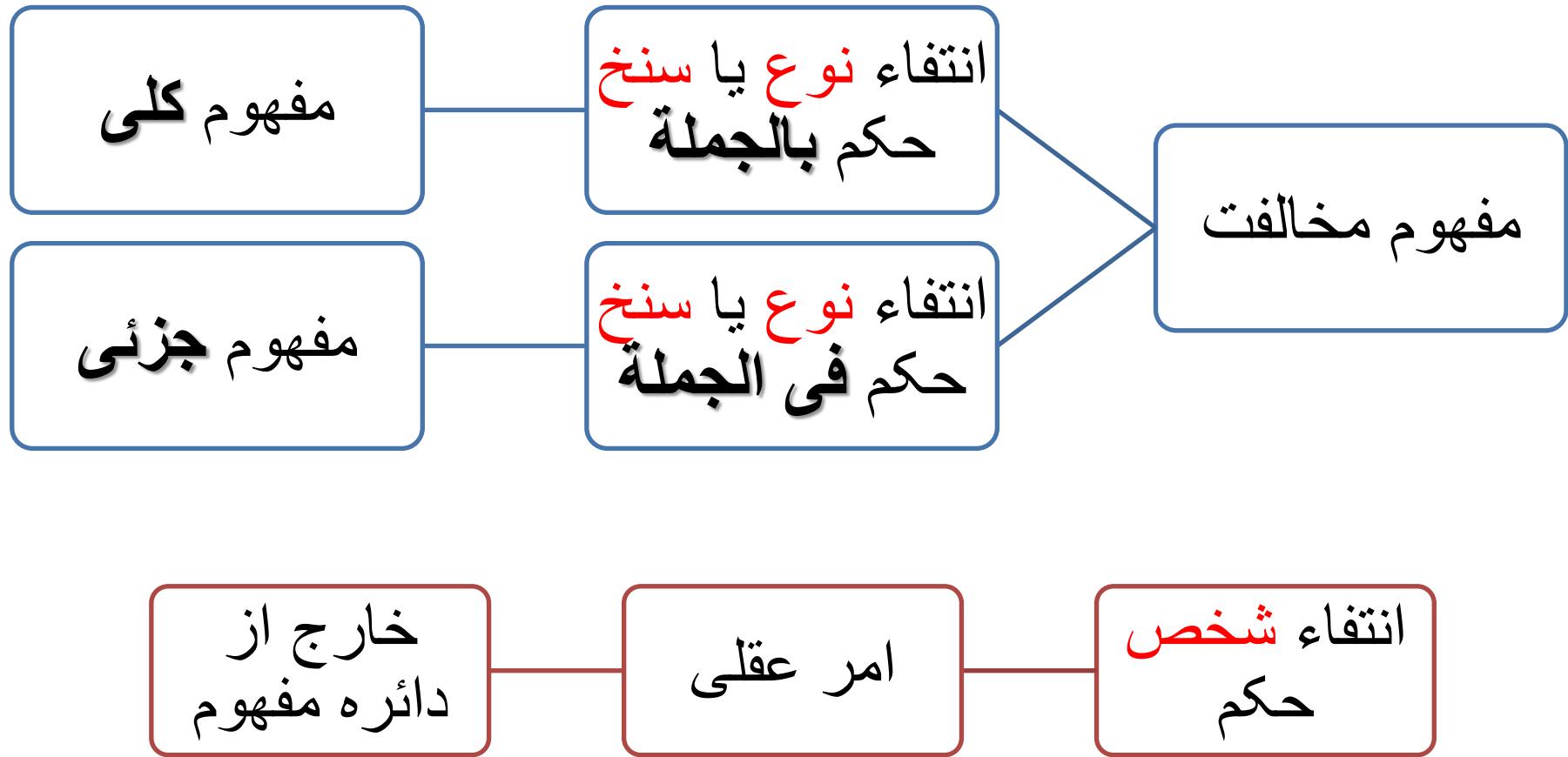
- البته اینکه بگوییم دلالت ندارد بر وجوب اکرام مردی که عالم نیست، این اصلاً مفهوم نیست.
- مفهوم آن است که بر چیزی دلالت داشته باشد نه عدم دلالت بر چیزی. در مفهوم مخالف برخلاف حکم، مورد نظر است. اگر مثلاً حکم در اینجا وجوب است، خلافش عدم وجوب می‌شود.

الركن الثاني للمفهوم

النوع

الشخص

الحكم

۲. مفهوم و صفات

همچنین وقتی اصولی‌ها می‌گویند مفهوم دارد یا ندارد، نظر به مفهوم کلی دارند؛ یعنی اینکه اکرام رجل غیر عالم، واجب نیست بالجمله. شهید صدر - رضوان الله عليه - فرمودند در دلالت جملة وصفیه بر انتفاء شخص حکم اشکالی نیست. بنابراین شکی نیست که جملة وصفیه دارای مفهوم جزئی است. با توضیحاتی که قبلًاً دادیم، آنچه ایشان اسمش را مفهوم جزئی گذاشته است (انتفاء شخص حکم) موضوع بحث عقلی است و اصلاً مربوط به بحث مفهوم نمی‌شود.

۲. مفهوم و صف

• مفهوم چه جزئی و چه کلی، در حوزه دلالت لفظی است نه اینکه حکم عقل باشد؛ بنابراین سؤال درست آن است که آیا با انتفاء وصف، انتفاء سخن حکم فی الجمله رخ می‌دهد که اگر این باشد، مفهوم جزئی می‌شود و اگر بالجمله باشد، مفهوم کلی می‌گردد؛ بنابراین برخلاف سخن مرحوم آقای صدر مفهوم جزئی انتفاء شخص حکم نیست. البته شاید کسی از همان انتفاع سخن حکم فی الجمله به انتفاء شخص حکم تعبیر کند که این مقدار فقط نام‌گذاری است.

٢. مفهوم وصف

- بحوث في علم الأصول، ج ٣، ص ١٩٩.

٢. مفهوم وصف

• انَّ الجملة الوصفية لا إشكال في دلالتها على انتفاء شخص الحكم بانتفاء الوصف، و ذلك باعتبار أصالة التطابق بين مرحلة الإثبات و الثبوت، و مرحلة المدلول التصورى و التصديقى، و مرحلة الخطاب و الجعل الكامن من ورائه، القاضية بأنَّ ما هو ظاهر الجملة من تقييد الحكم المبرز فيها بالوصف ثابت في مرحلة المدلول التصديقى و الجدى أيضاً، فكما انَّ وجوب إكرام العالم مثلاً مقييد بحسب عالم الإثبات بالعادل بحيث لا إطلاق له لغيره كذلك الجعل المبرز به مقييد ثبوتاً بذلك،

٢. مفهوم وصف

• إِلَّا أَنَّ هَذَا لَا يَجْدِي فِي إِثْبَاتِ الْمَفْهُومِ الْكُلُّى الَّذِي هُوَ الْمَقْصُودُ فِي الْمَقَامِ بَلْ يَثْبِتُ الْمَفْهُومُ الْجُزْئِيُّ الَّذِي هُوَ انتِفَاءُ شَخْصٍ هَذَا الْحُكْمُ وَالَّذِي لَا يَنافِي ثَبُوتَ حُكْمٍ آخَرَ مُمَاثِلٍ عَلَى حَصَةٍ أُخْرَى مِنَ الْعَالَمِ إِلَّا إِذَا عَرَفَ مِنَ الْخَارِجِ وَحْدَةً الْجَعْلِ ثَبُوتًا،

٢. مفهوم وصف

- و على هذا الأساس يحمل المطلق على المقيد حتى عند القائلين بعدم المفهوم للوصف، نعم لو لم تحرز وحدة الحكم كان الحمل على المقيد موقوفاً على ثبوت المفهوم للجملة الوصفية.
- و بهذا يعرف أنَّ التسالم على حمل المطلق على المقيد لا يمكن جعله نقضاً على إنكار المفهوم للجملة الوصفية كما قد يتواهم.

۲. مفهوم و صفات

- اشکال و جواب
- شهید صدر - رضوان الله عليه - بحثی مطرح می‌کند که اگر جملة وصفیه مفهوم ندارد، پس چرا در جایی که ما یک مطلق و یک مقید داشته باشیم که هر دو حکمshan با هم یکسان است و هر دو ایجابی هستند یا هر دو سلبی باشند مثل «أعتق رقبة» مثل «أعتق رقبة مؤمنة» اصولی‌ها می‌پذیرند که مطلق به واسطه مقید تقيید می‌شود.

٢. مفهوم وصف

- اگر جملة مقید مفهوم ندارد، چرا باعث می شود جملة مطلق تقید شود. اگر مفهوم ندارد، فقط این را بیان می کند که اگر رقبه مؤمنه باشد، عتقش واجب است و دیگر نمی گوید اگر مؤمنه نبود، عتقش واجب نیست؛ بنابراین این دو گزاره با هم تنافی ندارند تا مطلق را بر مقید حمل کنیم.

۲. مفهوم و صفات

- مرحوم شهید صدر جواب این اشکال این است که جملة وصفیه مفهوم جزئی دارد. همین مقدار مفهوم باعث می‌شود که تقيید معنادار شود.
- البته ایشان می‌فرمایند این در صورتی است که وحدت جعل را در آنجا احراز کنیم مثل اینکه مثلاً فرمود «إن ظاهرت فأعتق رقبة» و در جایی دیگر فرمود «إن ظاهرت فأعتق رقبة مؤمنة».
- در اینجا از خارج می‌دانیم کسی که ظهار می‌کند، یک کفاره بیشتر بر عهده‌اش نیست؛ بنابراین آن یک کفاره یا عتق رقبه است یا عتق رقبه مؤمنه.

۲. مفهوم و صفات

- از آنجا که این جعل یکی است، باید آن رقبه به این رقبة مؤمنه تقييد شود؛ زیرا می‌دانیم به انتفاء صفت ایمان موضوع «أعتق رقبة مؤمنة» منتفی می‌شود و به انتفاء موضوع، حکم هم منتفی می‌شود.

۲. مفهوم و صفات

- اینکه می‌گوییم موضوع منتفی می‌شود نه اینکه به طور کلی نابود می‌شود، بلکه آنچه موضوع قرار داده شده است با تمام خصوصیاتش دیگر وجود ندارد اما ذات موضوع یعنی رقبه هنوز باقی است.

۲. مفهوم و صفات

- بررسی و نقد اشکال و جواب
- اولاً، انتفاء حکم به انتفاء موضوع به این مقدار یک امر عقلی است و در هر گزاره‌ای این مقدار وجود دارد، هرچند اصلاً وصفی نباشد؛ مثلاً اگر لقب هم باشد، اسم خاص هم باشد، این مقدار ثابت است.

٢. مفهوم وصف

• ثانياً، این مقدار از انتفاء اقتضا نمی‌کند که «أعتق رقبة» را بر «أعتق رقبة مؤمنة» حمل کنیم. اگر چنین چیزی را اقتضا می‌کرد، باید در صورتی که به جای رقبه مؤمنه لقب هم می‌بود، همین استفاده را می‌کردیم؛ مثلاً می‌گفت «أعتق زيداً» که آن زید رقبه بود. طبق بیان ایشان باید می‌گفتیم به انتفاء زید موضوع «أعتق زيداً» منتفی است و چون موضوععش منتفی است، حکممش هم منتفی می‌شود و چون وحدت جعل است، مراد از «أعتق رقبة» همان «أعتق زيداً» بوده است.

۲. مفهوم و صفات

- نکته‌ای که ما برای معناداری تقييد در اين موارد می‌گویيم، همان است که مرحوم آقا خويي فرمودند و آن احترازيت قيود است که يك قاعدة عقلائي است. عقلا می‌گويند هر قيدي که در کلام اخذ می‌شود و متکلم بدون غرض آن را ذكر نكرده است.

۲. مفهوم وصف

وقتی می‌گوید «رقبة مؤمنة» با این صفت مؤمنه می‌خواهد از رقبه‌ای که فاقد این صفت است، احتراز کند. این احترازیت قیود اقتضا می‌کند که در «أعتق رقبة مؤمنة» وجوب برای مطلق رقبه نباشد؛ زیرا اگر چنین اقتضايی نبود، ذکر مؤمنه لغو می‌شد؛ چون با در فرض نبود این اقتضا، رقبه چه مؤمنه باشد و چه غیر مؤمنه، عتقش واجب است.

٢. مفهوم وصف

• همین اقتضا باعث می‌شود که یک مفهوم برای جمله پیدا شود که به آن مفهوم جزئی می‌گوییم و آن عبارت است از انتفاء سخ حکم در موارد انتفاء وصف فی الجمله، نه بالجمله؛ یعنی «أُعْتَقَ رِقْبَةً مُؤْمِنَةً» این مقدار دلالت دارد که در مواردی عتق رقبه واجب نیست. اگر رقبه باشد و هیچ خصوصیتی نداشته باشد، عتقش واجب نیست؛ اما دلالت ندارد که اگر این رقبه مؤمنه نبود و یک صفت دیگری داشت؛ مثلاً عالم بود، او هم عتقش واجب نیست.

۲. مفهوم و صفات

- به تعبیر دیگر که در بحث مفهوم شرط گفتیم احترازیت قیود یک سیاق برای جمله درست می‌کند که باعث می‌شود در مفهوم جزئی (انتفاء سخ حکم فی الجمله) ظهور پیدا کند و این ظهور در مرحله مدلول تصدیقی است نه در مرحله مدلول تصوری.